

RONDJE SPARRENRIJK, EIKENHORST EN VENRODE

Het is al oktober als ik deze wandeling maak en het is heerlijk weer. We parkeren de auto bij de Ketting, laten de hond uit de auto en steken de weg over naar restaurant Montimar. We wandelen eerst door een mooi, rustig stukje Boxtel waar een enkele bewoner in de tuin bezig is. We komen langs een prachtig oud gebouw; het Ceremoniehuis. Ik kende dat helemaal niet. Het is een locatie waar iemand een overledene op een heel mooie en sfeervolle manier kan laten opbaren.

Mikey snuffelt in de perkjes rond. Waarschijnlijk zijn hier een heleboel interessante geurtjes, achtergelaten door de vele honden die hier langs komen. En leuke honden ook, gezien zijn niet aflatende belangstelling. Maar we moeten toch verder.

Even later lopen we het Sparrenrijk in. Een mooi bos waar ik nog nooit geweest ben, ondanks dat ik in Lennisheuvel woon. Het bos is ontstaan toen de Halsche Heide en Landgoed Eikenhorst werden ontgonnen. De bebossing van het gebied is tussen 1865 en 1895 door de familie van Rijckevorsel gedaan. In 1910 werd het gedeelte van het bosgebied dat nu De Eikenhorst is, door de familie van Lieshout afgesplitst. Het overgebleven gebied kreeg pas in de 2e Wereldoorlog de benaming Sparrenrijk. Prachtige, statige dreven, afgewisseld met romantische beukenlaantjes en slingerende bospaadjes. Als ik mijn ogen sluit, en het zonnetje schijnt warm op mijn gezicht, zie ik zo een grote koets voorbij denderen. Getrokken door vier gitzwarte Friesche paarden worden de edelen door het gebied vervoert. Maar genoeg gedagdroomd... we wandelen verder door het prachtige bos met de vele soorten paddenstoelen die er groeien. We komen bij een grote poort waarop "Sparrenrijk" staat. Aan de overzijde van de weg loopt de spoorbaan en weer daarachter ligt de Langspier. Nu gesloten maar in de zomer kun je daar zwemmen, jeu de boule spelen, beachvolleyball beoefenen of lekker uitrusten in een van de ligstoelen aan het strandje. Natuurlijk onder het genot van een lekker drankje of hapje.

We wandelen weer verder door het Sparrenrijk. 53 Hectare gekenmerkt door dreven in een rechthoekig patroon. In 1912 is er veel naaldhout gepland voor stuthout in de mijnen in Limburg. De laatste jaren wordt er meer variatie in het bos aangebracht en groeien er koningsvarens en dubbelloof. Veel vogels hebben hier hun broedplek gevonden. De sperwer, ransuil spechten en boomklevers brengen hier hun kroost groot.

Als we het bos verlaten kunnen we kiezen; gaan we Landgoed Eikenhorst op of gaan we richting de snelweg A2 en naar Venrode. Wij kiezen nu voor Eikenhorst. We steken dus het pad recht over en lopen het landgoed binnen. Je kunt hier eigenlijk niet verkeerd lopen. De wandeling voert je langs de rand van het landgoed en is adembenemend mooi.

Al in 1806 werd de Eikenhorst aangelegd door de gebroeders Joseph en Antoon de Wijs. Zij hebben in Boxtel en in Esch veel gronden ontgonnen. Het landgoed ging later over in handen van

de familie van Rijckevorsel van Kessel. Een van hen was kort burgemeester van Boxtel.

Het hoofdgebouw met mooi park en het koetshuis zijn rijksmonumenten. Het landgoed is in prachtige Engelse landschapstijl aangelegd en er zijn veel waterpartijen. Uiteraard voert de wandeling ons langs vele van die parkelementen. Er zijn onverwachte doorkijkjes naar het landgoed en er komen vele soorten planten en bomen voor. Het rondje over het landgoed is twee kilometer en zeker de moeite waard. Heel bijzonder is een laantje waar je steeds door een tunnel van bomen loopt.

Als we het landgoed verlaten gaan we linksaf richting de snelweg A2. We gaan onder de snelweg door en komen lang het Wilhelminapark. Hier boeren de Herenboeren. Een coöperatie waarvan de leden groenten voor eigen gebruik verbouwen en vee houden voor hun vlees en zuivel. Brandrode runderen en biologische varkens grazen en wroeten hier er lustig op los. Elke week kunnen de leden van de Herenboeren hun tassen met heerlijke producten vullen. Oorspronkelijk heette het gebied Dommeloord. Ontstaan in de 18e eeuw en in bezit gekomen van de familie Marggraff. In de 19^e eeuw werd het gebied ontgonnen en kreeg z'n huidige vorm. Er werd bos gepland en later werd het agrarisch ontgonnen. Toen kreeg het ook de huidige naam: Wilhelminapark, naar de naam van een oudtante van de familie Marggraff. In dit gebied zijn ook restanten aangetroffen van een tuin van Missiehuis Sint Charles.

We wandelen een stukje langs de Gestelseweg, wel jammer maar hier kun je even niet anders. Maar al snel steken we de weg over en wandelen het zandpad op, Venrode in. We lopen door het mooie bosgebied waar de paddenstoelen al aardig uit de grond schieten en zien we in de verte de Dommel stromen. Ook langs de Dommel is het mooi wandelen, maar nu gaan we verder langs de reservoirs van Brabant Water richting ons eindpunt.

KNOOPPUNTENTREIN

Startpunt bij Montimar – parkeren bij De Ketting

42 – 41 – 33 – 43 – 23 – 60 – 59 – 40 – 38 – 37 – 42

Lengte 6,7 km

Eikenhorst en Sparrenrijk

Lengte 8,7 km

Bij knooppunt 23 de weg oversteken en dan schuin richting de Eikenhorst, volg de route rond de Eikenhorst (gemarkeerd met palen met een rode kop)

